

Bruxelles, 29 mai 2018
(OR. en)

9484/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0061 (COD)**

**VISA 126
MIGR 71
COMIX 283
CODEC 887**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliul/Comitetul mixt la nivel ministerial
Nr. doc. ant.:	9043/18
Subiect:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)

Introducere

1. La 14 martie 2018, Comisia a prezentat o propunere legislativă de modificare a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (7173/18).
2. Președinția bulgară a început la scurt timp examinarea textului în cadrul grupurilor de pregătire ale Consiliului. Cinci reuniuni ale Grupului de lucru pentru vize au fost alocate aproape în întregime discuțiilor cu privire la propunere, precum și la o serie de propuneri de compromis prezentate de Președinție ¹, care reflectă observațiile orale și scrise formulate de către delegații.
3. Au avut loc dezbateri de orientare la nivel politic, atât în cadrul Coreperului (28 martie 2018), cât și în cadrul CSIFA (16 mai 2018), pentru a oferi îndrumare grupului de lucru menționat anterior cu privire la anumite aspecte sensibile din punct de vedere politic.

¹ 7981/18, 8475/18 și 8800/18.

4. S-au înregistrat progrese considerabile în cursul actualei președinții cu privire la numeroase aspecte tehnice ale propunerii, cum ar fi nivelul taxelor de viză, unele aspecte ale înțelegerilor de reprezentare, procedurile și condițiile de eliberare a vizelor, stabilirea statelor membre competente pentru a examina o cerere și a decide cu privire la aceasta, eliberarea unor vize cu intrări multiple, precum și cooperarea cu prestatorii externi de servicii.
5. Unul dintre elementele principale ale propunerii Comisiei, și anume legătura dintre politica în domeniul vizelor și readmisia, rămâne nesoluționat în acest stadiu și ar trebui furnizate orientări politice suplimentare pentru a se găsi o soluție cu privire la care să se poată ajunge la un acord.
6. Comisia propune crearea unui nou mecanism de declanșare a unor condiții mai stricte pentru prelucrarea vizelor atunci când o țară terță nu cooperează suficient cu privire la readmisia migranților în situație neregulamentară. Propunerea de codificare a unei astfel de legături în Codul de vize reflectă o dezbatere pe această temă care datează din 2015 (în contextul reformării Codului de vize) și a fost menționată în mod specific de Consiliul JAI în concluziile sale din 8 iunie 2017.
7. În prezent, adoptarea unor măsuri specifice în cadrul politicii în domeniul vizelor, în deplină conformitate cu dispozițiile Codului de vize, în cazul lipsei cooperării în materie de returnare, este posibilă pe baza așa-numitului „set de instrumente” aprobat în mai 2017 de către reprezentanții guvernelor statelor membre și reprezentanții guvernelor statelor asociate. Primul test pentru lansarea acestui proces, Bangladesh (în cazul căruia, în cele din urmă, aplicarea de măsuri privind vizele a fost considerată inutilă), a dovedit că mecanismul are un efect preventiv pozitiv.
8. În cadrul Coreperului, la 28 martie 2018, delegațiile au sprijinit în general principiul codificării legăturii într-un instrument juridic (Codul de vize), ca modalitate de a se asigura securitatea juridică și transparența. În același timp, numeroase delegații au exprimat anumite preocupări cu privire la două aspecte din propunerea Comisiei: 1) indicatorii care urmează să fie utilizați pentru a evalua nivelul cooperării în materie de readmisie cu țările terțe nu sunt suficient de elaborați și 2) procesul decizional nu reflectă în mod adecvat natura politică a deciziei de activare a politicii în domeniul vizelor ca pârghie.

9. În cursul examinării propunerii la nivel tehnic, delegațiile franceză și germană au prezentat o contribuție (8526/1/18 REV 1) în care au sugerat o abordare alternativă (și anume adăugarea unor stimulente pozitive), atât în ceea ce privește modul de utilizare a vizelor ca pârghie pentru obținerea de rezultate mai bune în ceea ce privește returnarea migranților în situație neregulamentară, cât și în ceea ce privește funcționarea acestui nou mecanism care urmează să fie introdus în Codul de vize.
10. Deși principiul codificării nu este contestat, iar la 29 mai 2018, în cadrul reuniunii Coreperului, au fost furnizate răspunsuri clare privind chestiunea indicatorilor pentru evaluarea gradului de cooperare a unei țări terțe și cea a mecanismului de declanșare, două elemente necesită discuții suplimentare în vederea ajungerii la un compromis acceptabil cu privire la această dispoziție esențială a propunerii: (1) abordarea care trebuie urmată (și anume dacă ar trebui avute în vedere numai stimulente negative sau o combinație de stimulente pozitive și negative) și (2) procesul decizional.

Abordarea

11. Propunerea Comisiei prevede o pârghie „negativă”, prin care ar urma să se aplice condiții mai stricte pentru prelucrarea vizelor în cazul resortisanților țărilor terțe care nu cooperează în mod satisfăcător în materie de readmisie, pe când Franța și Germania preferă o abordare pozitivă combinată cu o abordare negativă, prin care resortisanților țărilor terțe cooperante ar urma să le fie acordate stimulente suplimentare în materie de vize, în timp ce resortisanții din țări necooperante nu ar putea beneficia de anumite facilități incluse în Codul de vize și ar urma să facă obiectul unor condiții mai stricte de prelucrare a vizelor. Principiul fundamental care stă la baza propunerii franco-germane este că politica în materie de vize ar trebui să fie utilizată, de asemenea, ca instrument pozitiv pentru a încuraja țările terțe să coopereze mai bine în domeniul returnării și nu doar ca mijloc punitiv pentru a sancționa aceste țări în cazul lipsei de cooperare.

12. În cadrul discuțiilor care au avut loc în cadrul Grupului de lucru pentru vize (8 mai 2018) și în cadrul CSIFA (16 mai 2018), unele delegații au recunoscut că o abordare mixtă are o anumită valoare adăugată și că, dacă s-ar putea găsi echilibrul corespunzător între stimulentele pozitive și cele negative, aceasta ar putea într-adevăr să îmbogățească setul de instrumente oferit de politica în materie de vize. Cu toate acestea, mai multe delegații au menționat o serie de preocupări, subliniind că facilitățile incluse în Codul de vize prevăd deja stimulente pozitive și observând riscul compromiterii valorii adăugate a acordurilor de facilitare a eliberării vizelor (care sunt adesea semnate „în schimbul” unor acorduri de readmisie), efectul discriminatoriu față de țările terțe în cazul cărora problemele de returnare sunt irelevante sau care au oferit întotdeauna un bun nivel de cooperare și care nu ar urma să beneficieze de nicio facilitate, deoarece nu ar putea fi înregistrată nicio îmbunătățire a gradului de cooperare, dificultatea retragerii „recompenselor”, odată ce acestea au fost acordate, complexitatea gestionării operaționale a diferitelor liste și riscul unei creșteri a sarcinii administrative pentru statele membre și consulatele lor, precum și impactul asupra finanțelor statelor membre în cazul în care reducerea taxelor de viză ar fi acordată unui număr mare de țări terțe.

Având în vedere cele de mai sus, Consiliul este invitat să precizeze abordarea care ar fi de preferat:

- *abordarea bazată pe stimulente negative, propusă de către Comisie sau*
- *o combinație de stimulente pozitive și negative.*

Procesul decizional [articolul 25a alineatul (5)]

13. Atât propunerea Comisiei, cât și documentul franco-german stabilesc că orice măsură care vizează resortisanți (sau categorii de resortisanți) ai unei țări terțe va fi adoptată prin intermediul unui act de punere în aplicare al Comisiei. În cadrul reuniunii Coreperului din 29 mai 2018, a reieșit în mod clar că există un sprijin foarte amplu pentru ideea franco-germană de a adăuga un nou factor de declanșare la cel propus de Comisie, și anume o notificare de către o majoritate simplă a statelor membre către Comisie cu privire la o chestiune persistentă pe o perioadă de un an, Comisia fiind obligată, în acest caz, să adopte un act de punere în aplicare în termen de trei luni. În acest context, trebuie remarcat și faptul că textul revizuit al Președinției prezentat Grupului de lucru pentru vize (8800/18) a adăugat o clauză privind neemiterea niciunui aviz la articolul 52 alineatul (2) din Codul de vize, astfel încât, în lipsa unei majorități calificate în cadrul Comitetului pentru vize, Comisia nu ar fi în măsură să adopte actul de punere în aplicare.

14. Cu toate acestea, atât în documentul franco-german, cât și în dezbaterile din cadrul Grupului de lucru pentru vize din 18 mai 2018, opțiunea unui act de punere în aplicare din partea Consiliului, astfel cum se prevede la articolul 291 alineatul (2) din TFUE, a fost reflectată și explicată mai detaliat într-un document al Președinției (9139/18).

Având în vedere cele de mai sus și caracterul sensibil al acestei chestiuni în cadrul viitoarelor negocieri interinstituționale cu privire la acest dosar, precum și soluțiile prevăzute în mecanisme similare cuprinse în alte instrumente juridice, Consiliul este invitat să confirme dacă preferă:

- *opțiunea unui act de punere în aplicare adoptat de Consiliu sau*
- *opțiunea unui act de punere în aplicare adoptat de Comisie.*

Concluzie

15. Consiliul este invitat să ofere răspunsuri la întrebările de mai sus și să furnizeze orientări politice pentru lucrările viitoare, în vederea adoptării unui mandat de negociere cu privire la propunerea privind Codul de vize.
